

Ang Walang-hanggang Kabaitan ng Diyos ***"Mula sa Pastol hanggang sa Palasyo"*** **2 Samuel 9:1-13**

Inilalarawan ng Bibliya ang Diyos bilang humahabol sa mga hindi lamang naliligaw ngunit hindi rin karapat-dapat sa Kanyang pagtugis.

- Inilarawan ni M. Bartlett ang aktibidad na ito ng biyaya ng Diyos nang isulat niya: ***"Hinanap Niya ako at binili ng Kanyang tumutubos na pag-ibig. Minahal Niya ako bago ko Siya nakilala, at ang lahat ng aking pag-ibig ay nararapat sa Kanya. Inilukso Niya ako sa tagumpay sa ilalim ng Kanyang naglilinis na baha."*** (*Victory in Jesus*, Eugene M. Bartlett, 1939)

Dahil sa walang hanggang kabaitan ng Diyos, hinahabol ng Diyos ang mga nawawala at hindi karapat-dapat sa Kanyang

pag-ibig upang bigyan sila ng eksaktong kabaligtaran ng nararapat sa kanila – ang kaloob na buhay na walang hanggan.

- Ipinahayag ni Charles Wesley ang aspetong ito ng biyaya ng Diyos nang isulat niya: ***"Matagal ang aking nakakulong na espiritu, mabilis na nakagapos sa kasalanan at gabi ng kalikasan - ang iyong mata ay nagsabog ng isang nagbibigay-buhay na sinag, ako ay nagising, ang piitan ay nagniningas sa liwanag. Ang aking mga tanikala ay natanggal, ang aking puso ay malaya. Ako ay bumangon, humayo, at sumunod sa Iyo."*** (At Puwede Ito? Charles Wesley, 1738)

Sa aklat ng 1st Samuel, mababasa natin ang makasaysayang salaysay ni Saul, ang masuwaying Hari ng Israel, na masyadong makasarili kaya nawala ang kanyang pagpapahid, ang kanyang kaharian, at ang kanyang buhay.

- Gayunpaman, si Saul ay nagkaroon ng isang anak na lalaki na nagngangalang Jonathan, na nang maglaon ay nagkaroon ng isang anak na lalaki na nagngangalang Mepiboset. Sinabi sa atin ni Samuel ang tungkol kay David, ang batang pastol na pumatay kay Goliath at naging pangalawang Hari ng Israel.
- Noong si Saul ay Hari pa ng Israel, pinahiran ni Samuel si David bilang pinili ng Diyos na Hari, na hindi naging maayos kay Saul.
- Ang masaklap pa, matalik na magkaibigan sina Jonathan at David.
- Napakatapat nila sa isa't isa kaya't gumawa sila ng isang tipan sa dugo, na kung ang isa sa kanila ay namatay, ang isa ay magbabantay sa pamilya ng namatay.

- Sa pamamagitan ng dalawang partido na lumalakad sa dugo ng isang hayop, o ng dalawang tao na naghahalo ng kanilang dugo, sila ay nagkaisa bilang magkapatid na dugo.
- Ang Bibliya ay nahahati sa pagitan ng dalawang tipan: ang Lumang Tipan, na nakabatay sa Kautusan ng Diyos, at ang Bagong Tipan, na nakabatay sa biyaya ng Diyos – isang tipan na nilagdaan ng dugo ni Jesu-Kristo. Lucas 22:20 .
- Kapag ipinagdiriwang natin ang Hapunan ng Panginoon, ipinagdiriwang natin ang tipan ng dugo na ginawa sa pagitan ng Diyos Ama at Diyos Anak na nagbuklod sa atin sa Kanyang pamilya.
- Kung ano ang atin ay sa Kanya, at kung ano ang sa Kanya ay atin - tayo ay sa Kanya, at Siya ay sa atin magpakailanman.
- Matapos makoronahan si David bilang Hari ng Israel, determinado si Saul na patayin siya, ngunit tumakas si David at

nanirahan sa pagtatago.

- Si Saul at Jonathan ay napatay sa isang labanan, at sa takot sa kanyang buhay, ang babaeng nag-aalaga kay Mephiboseth ay tumakas patungong Lo Debar.
- Gayunpaman, sa kanyang pagmamadali, siya ay nahulog, at ang parehong mga binti o bukung-bukong ni Mephiboseth ay nabali, at hindi na siya muling makalakad.
- Pagkalipas ng ilang taon, nang mapayapa ang Israel, naalaala ni Haring David ang kaniyang tipan kay Jonathan, at determinado siyang tuparin ang kaniyang pangako.

1. Ipinahayag ang Tapat na Pag-ibig ni David – 2 Samuel 9:1-5 – Vs 1 – *“At sinabi ni David, mayroon pa bang natitira sa sangbahayan ni Saul, upang ako ay magpakita sa kaniya ng kagandahang-loob alang-alang kay Jonathan.”*

Nang tanungin ni David ang tanong na iyon, naniwala ang kanyang mga lingkod na magsisimula na ang nakagawiang paglilinis.

- Gayunpaman, hindi katulad ni Saul si David. Si David ay isang taong ayon sa sariling puso ng Diyos, at gusto niyang tuparin ang tipan na ginawa niya kay Jonathan sa pamamagitan ng pagpapakita ng kanyang kabaitan kay Mepiboset.
- Ang salitang “kabaitan” ay nagmula sa salitang Hebreo na “Chesed,” ang bersyon ng Lumang Tipan ng salitang Griyego na “agape,” at ang salitang ginamit para sa pag-ibig ng Diyos, ang pinakamataas na anyo ng pag-ibig.
- Sa Hebrew, ang salitang Lo Debar ay nangangahulugang “walang pastulan,” isang tuyo, tigang na lugar na malayo sa palasyo ng hari, ngunit isang magandang lugar upang itago si Mephiboset mula kay Haring David.
- Gayunpaman, dumating ang araw na natagpuan ng mga lingkod ni David ang bata, at dinala nila siya sa palasyo ng hari.

2. Ipinakita ang Matapat na Pag-ibig ni David – 2 Samuel 9:6-13 – Vs 7 – *“Huwag kang matakot, sapagkat tunay na pagpapakitaan kita ng kagandahang-loob alang-alang kay Jonathan na iyong ama, at isasauli ko sa iyo ang buong lupain ni Saul na iyong lolo, at ikaw ay kakain ng tinapay sa aking hapag na palagian.”*

Nang si Mephiboseth ay dinala sa harap ni Haring David, iniwan niya ang kanyang mga saklay, nagpatirapa ang kanyang mukha sa sahig, at nagpatirapa sa harap ng Hari, sapagkat inaasahan niyang papatayin siya.

- Sinabihan siya ni Haring David na huwag matakot, sapagkat siya ay magpapakita sa kanya ng kagandahang-loob alang-alang sa kanyang ama.
- Hindi lamang ililigtas ni David ang kanyang buhay, kundi isasauli din niya ang mana ng kanyang ama, magbibigay ng paraan para masuportahan ng mga lingkod ng kanyang lolo ang kanilang sarili, at magtatakda ng lugar para sa kanya sa hapag ng hari magpakailanman.
- Si Mephiboset ay ***“yumukod at nagtanong kung bakit titingin pa ang Hari sa isang patay na aso na gaya niya?”***
- Alam ni Mephiboset na hindi siya karapat-dapat, ngunit nang makita niya ang peklat sa pulso ni David, hindi niya ito maitatangi, at sa katunayan, sa pamamagitan ng pag-upo sa hapag, pinagtibay niya ang tipan na ginawa ng kanyang ama kay Haring David.

- Noong nakaraang araw, gumagapang siya sa maruming sahig ng isang barung-barong sa Lo Debar, ngunit ngayon ay nakaupo na siya sa mesa ng Hari.

Sa Lumang Tipan, si David ay kilala bilang isang tao ayon sa sariling puso ng Diyos. Sa madaling salita, sa pamamagitan ng kanyang saloobin at pagkilos, ipinahayag ni David ang puso ng Diyos sa kanyang bayan.

Nang ipadala niya ang kanyang mga lingkod upang hanapin si Mephiboseth upang maibalik niya sa kanya ang ari-arian ng kanyang ama, at magtakda siya ng permanenteng lugar para sa kanya sa hapag ng Hari, ipinakita ni David sa mundo kung ano ang ginagawa ng Diyos Ama upang hanapin at iligtas ang nawala.

Sinabi ni Hesus sa Kanyang mga alagad,

“Kayo ang nanatiling kasama Ko sa Aking mga pagsubok, at pinagkakalooban Ko kayo ng isang kaharian, kung paanong ipinagkaloob sa Akin ng Aking Ama ang isa, upang kayo ay kumain at uminom sa Aking hapag sa Aking kaharian”

Lucas 22:28-30

Kung paanong si Haring David ay gumawa ng lugar para kay Mephiboseth sa kanyang hapag, ang Panginoong Jesus ay gumawa ng lugar para sa mga tatanggap sa Kanya bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon sa Hapunan ng Kasal ng Kordero.

- Mateo 8:11 – ***“Marami ang magmumula sa silangan at kanluran at uupo sa hapag kasama sina Abraham, Isaac, Jacob sa kaharian ng langit.”***
- Pahayag 19:9 – ***“Mapalad ang mga inanyayahan sa Hapunan ng Kasal ng Kordero.”***
- Walang sinuman sa atin ang karapat-dapat na makasama sa mesa na iyon - tulad ni Mephiboseth, tayo ay walang iba kundi "mga patay na aso."
- Ngunit hindi lamang tayo inanyayahan ng Hari, ngunit sinugo din Niya tayo. Pagkatapos ay nilinis Niya tayo sa ating mga kasalanan, binihisan tayo ng matuwid na damit ng Kanyang Anak, inampon tayo sa Kanyang pamilya, at binigyan tayo ng karapatang tawagin Siyang “Abba, Ama!”
- Mga minamahal, laging may lugar sa Hapag ng Hari para sa mga tumanggap sa kanilang paanyaya sa pamamagitan ng pagtanggap kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon.